

معاونت درمان

دبيرخانه شورای راهبردي تدوين راهنماهای سلامت

شناسنامه و استاندارد خدمت

درمان پرکاری تیروپید

از ۱۰ تا ۳۰ میلی کوری

نسخه دوم

تابستان ۹۹

تنظیم و تدوین:

- ۱- دکتر سعید فرزانه فر
- ۲- دکتر بابک فلاحتی
- ۳- دکتر رسول زکوی
- ۴- دکتر حجت احمدزاده فر
- ۵- دکتر آتنا آقایی
- ۶- دکتر بابک شفیعی
- ۷- دکتر مهستی عمومی
- ۸- دکتر فاطمه عطایی
- ۹- دکتر بهار موسسی
- ۱۰- دکتر مهرشاد عباسی
- ۱۱- دکتر کاظم رضوی
- ۱۲- دکتر مینا تقی زاده
- ۱۳- دکتر نسترن بهار فر
- ۱۴- دکتر سپیده حکمت
- ۱۵- دکتر الهه پیرایش
- ۱۶- دکتر فرجس آیتی

تحت نظرارت فنی:

گروه استانداردسازی و تدوین راهنمایی سلامت
دفتر ارزیابی فن آوری، تدوین استاندارد و تعریف سلامت
دکتر عبدالخالق کشاورزی، دکتر مریم خیری، مرجان مستشار نظامی

الف) عنوان دقیق خدمت مورد بررسی (فارسی و لاتین) به همراه کد بین المللی:

درمان هیپر تیروییدی در زمینه بیماری گریوز و توکسیک ندول با ید رادیواکتیو (۱۳۱)

Treatment of Hyperthyroidism due to Graves' disease and Toxic Nodule by radioiodine (131-I)

خدمت	کد ملی	خدمت
(CPT)	کد بین المللی	
درمان خوراکی با تجویز ماده رادیواکتیو	۷۰۴۶۱۵	درمان پرکاری تیرویید تا ۱۰ میلی کوری
	۷۰۴۶۲۰	درمان پرکاری تیرویید ۱۰ تا ۱۵ میلی کوری
	۷۰۴۶۲۵	درمان پرکاری تیرویید ۱۵ تا ۲۰ میلی کوری
	۷۰۴۶۳۰	درمان پرکاری تیرویید ۲۰ تا ۲۵ میلی کوری
	۷۰۴۶۳۵	درمان پرکاری تیرویید ۲۵ تا ۳۰ میلی کوری

ب) تعریف و تشریح خدمت مورد بررسی :

استفاده از ید رادیو اکتیو (۱۳۱) در کنار داروهای ضد تیروییدی و جراحی یکی از روش‌های درمانی هیپر تیروییدی در زمینه بیماری گریوز و ندول سمی می‌باشد.

در بیماران مبتلا به بیماری گریوز هدف از بین بردن بافت تیرویید و هیپوتیرویید کردن بیمار و در مبتلایان به ندول سمی هدف کترل و درمان هیپر تیروییدی با از بین بردن ندول سمی است.

ج) اقدامات یا پروسیجرهای ضروری جهت درمان بیماری:

• ارزیابی قبل از انجام پروسیجر

- اثبات وجود بیماری گریوز و ندول سمی بر اساس شواهد بالینی، آزمایشگاهی و اسکن ایزوتوپ تیرویید.
- بیمار کتراندیکاسیونی جهت تجویز ید رادیواکتیو (۱۳۱) نداشته باشد.
- صحبت با بیماران و توضیح مراحل درمانی، فواید و مضررات این روش در مقایسه با سایر روشها (درمان با داروهای ضد تیروییدی و جراحی).
- درمان ابتدایی با متی مازول قبل از درمان با ید رادیواکتیو (۱۳۱) باید در بیماران مبتلا به گریوز که در ریسک بالای عوارض به علت بدتر شدن هیپر تیروییدی هستند باید در نظر گرفته شود. متی مازول باید ۲ تا ۳ روز قبل از درمان با ید رادیواکتیو (۱۳۱) قطع شود.
- تجویز متی مازول قبل از درمان با ید رادیواکتیو (۱۳۱) جهت بیماران مبتلا به گواتر مولتی ندولر سمی و یا آدنوم سمی که در ریسک بالای ایجاد عوارض مرتبط با بدتر شدن هیپر تیروییدی قرار دارند (شامل افراد مسن، افراد مبتلا به بیماریهای قلبی و عروقی و افراد با هیپر تیروییدی شدید) باید در نظر گرفته شود. متی مازول باید ۲ تا ۳ روز قبل از درمان با ید رادیواکتیو (۱۳۱) قطع شود.

- به علت افزایش ریسک هیپوتیروییدی، بیماران مبتلا به گواتر مولتی ندولر سمی و یا آدنوم سمی که TSH آنها کاملا ساپرس نیست، نباید تحت درمان با ید رادیواکتیو(۱۳۱) قرار گیرند.
- اگر متی مازول قبل از درمان با ید رادیواکتیو(۱۳۱) در بیماران مبتلا به گواتر مولتی ندولر سمی و یا آدنوم سمی مورد استفاده قرار گیرد، باید توجه کرد که در صورت نرمال بودن و یا بالا بودن TSH در زمان درمان، باید تجویز ید رادیواکتیو(۱۳۱) تا زمان کاهش TSH به تاخیر افتد. چرا که این امر باعث تابش بافت نرمال تیرویید اطراف گره و یا لوب مقابله شده و احتمال هیپوتیروییدی را افزایش می دهد.
- با توجه به اینکه درمان بیماری گریوز، گواتر مولتی ندولر سمی و یا آدنوم سمی با ید رادیواکتیو (۱۳۱) می تواند باعث هایپرتیروییدی گذرا شود، در بیماران با ریسک بالای عوارض به علت هیپرتیروییدی مثل افراد مسن یا وجود بیماری همراه، حتی اگر بیمار نشانه ای نداشته باشد تجویز بتا بلوکرها (پروپرانالول) باید در نظر گرفته شوند.
- قبل از درمان با ید رادیواکتیو(۱۳۱) ، انجام درمان دارویی با در نظر گرفتن شدت هیپرتیروییدی، سن بیمار و بیماریهای همراه لازم است. بدتر شدن هیپرتیروییدی با افزایش ضربان قلب و در موارد نادر ایجاد آریتمی فوق بطنی در بیماران مبتلا به گواتر مولتی ندولر سمی و غیر سمی و درمان شده با ید رادیواکتیو(۱۳۱) مشاهده شده است. در بیماران با پیش زمینه بیماری قلبی و سینی بالا ، درمان با ید رادیواکتیو (۱۳۱) می تواند باعث بدتر شدن علایم بالینی شود. بنابراین جهت جلوگیری از تاکی آریتمی، باید استفاده از بتا بلوکرها (نوع آن بر اساس اندیکاسیون بالینی مشخص میشود) در تمام بیماران مبتلا به گواتر مولتی ندولر سمی و یا آدنوم سمی که بالاتر از ۶۰ سال هستند و افرادی که به بیماری قلبی عروقی و هیپرتیروییدی شدید مبتلا هستند در نظر گرفته شود.
- بیماران جوان و میان سال عموما نیازی به درمان با داروهای ضد تیروییدی قبل از درمان با ید رادیواکتیو(۱۳۱) ندارند ولی ممکن است از تجویز بتا بلوکرها سود ببرند.
- در صورت لزوم جهت محاسبه دوز درمانی ید رادیواکتیو(۱۳۱)، وزن و جذب ید تیرویید بنا به صلاح دید پزشک معالج به ترتیب توسط "یکی از روشهای معاینه بالینی، سونوگرافی تیرویید و اسکن ایزوتوپ تیرویید" و انجام "جذب ید تیرویید" تخمین زده شود.
- رژیم غذایی خاصی قبل از تجویز ید رادیواکتیو (۱۳۱) لازم نیست، ولی باید از مصرف مکمل های غذایی که حاوی ید بالایی هستند ۱۴ - ۷ روز قبل از درمان پرهیز شود.
- در صورت انجام مطالعات رادیولوژی با تزریق داخل رگ مواد حاجب حاوی ید، درمان با ید رادیواکتیو (۱۳۱) باید به فاصله ۱۲ - ۸ هفته بعد انجام شود.
- در تمام خانم هایی که در سن باروری هستند باید در طی ۴۸ ساعت قبل از تجویز ید رادیواکتیو(۱۳۱) تست بارداری انجام شود. پزشک معالج باید این تست را انجام داده و نتیجه منفی آن را قبل از تجویز ید رادیواکتیو تایید کند.
- جهت جلوگیری از تابش پستانها در خانم های شیرده، ید رادیواکتیو(۱۳۱) باید حداقل ۶ هفته بعد از قطع شیردهی تجویز شود. بعد از درمان با ید رادیواکتیو(۱۳۱) مجددا نباید شیردهی شروع شود.

• ارزیابی حین انجام پروسیجر

- جهت درمان باید تابش کافی را با تجویز یک دوز ید رادیواکتیو (۱۳۱) (معمولًا $5-30 \text{ mCi}$) ایجاد کرد.
- ید رادیواکتیو می‌تواند در دوز ثابت، یا به میزان محاسبه شده بر اساس وزن و میزان جذب غده تیرویید تجویز شود. روش اول ساده است و می‌توان بر اساس تجربه از آن استفاده کرد. در روش دوم محاسبه میزان تجویز ید رادیواکتیو (۱۳۱) بر اساس دو فاکتور جذب ید تیرویید و وزن تیرویید (وزن ندول سمی در گواتر مولتی ندولر سمی و آدنوم سمی) بر اساس فرمول زیر صورت می‌گیرد:

activity (microCi) = gland weight (g) x 150-200 microCi/g x [1/24 hour uptake in % of administered activity]

- پزشک تجویز کننده ید رادیواکتیو (۱۳۱) باید توصیه های حفاظت در برابر اشعه را به صورت شفاهی و کتبی به بیمار توضیح دهد. در صورت عدم اطمینان از انجام موارد حفاظتی، درمان دیگری باید جایگزین شود.

• ارزیابی بعد از انجام پروسیجر

- در بیماران با ریسک بالای ایجاد عوارض بر اثر بدتر شدن هیپرتیروییدی، شروع مجدد داروهای ضد تیروییدی ۳ تا ۷ روز بعد از درمان با ید رادیواکتیو (۱۳۱) باید در نظر گرفته شود.

- پیگیری در ۲-۱ ماه اول بعد از درمان با ید رادیواکتیو (۱۳۱) باید شامل ارزیابی TSH total-T3 ، free-T4 و باشد.

- ارزیابی بیوشیمیایی باید در فواصل ۶-۴ هفته به مدت ۶ ماه یا تا زمانی که بیمار هیپوتیرویید شده و به دوز ثابتی از داروی تیروییدی جایگزین برسد، ادامه یابد.

- از آنجایی که TSH میتواند تا ماه ها بعد از بهبود هیپرتیروییدی پایین باقی بماند، نتایج باید با همراهی free-T4 و total T3 تفسیر شوند.

- اکثر بیماران مبتلا به گریوز با نرمال شدن آزمایشات تیروییدی و بهبود عالیم بالینی در طی ۶ تا ۸ هفته به درمان با ید رادیواکتیو (۱۳۱) پاسخ می‌دهند. هیپوتیروییدی ممکن است از ۴ هفته، ولی به طور معمول بین ۲ تا ۶ ماه بعد از درمان ایجاد شود. شروع درمان جایگزین با هورمون های تیروییدی باید بر اساس نتایج آزمایشات تیروییدی ، عالیم بالینی و معاینات بالینی صورت گیرد. دوز تجویزی هورمونهای تیروییدی باید بر اساس نتایج free-T4 تنظیم شود. با حصول یوتیروییدی، اندازه گیری سالیانه و مادام عمر هورمون های تیروییدی توصیه می شود.

- در صورتیکه پرکاری تیروئید ۳ الی ۶ ماه پس از درمان با ید رادیواکتیو (۱۳۱) همچنان ادامه داشته باشد، درمان مجدد با ید رادیواکتیو (۱۳۱) را میتوان در نظر گرفت.

- در موارد شدید و مقاوم هیپرتیروییدی پایدار به علت گواتر مولتی ندولر سمی و یا آدنوم سمی بعد از درمان با ید رادیواکتیو (۱۳۱)، می‌توان جراحی را در نظر داشت.

• کنترل عوارض جانبی انجام پروسیجر

- استفاده از بتا بلوکرهای جهت جلوگیری از عوارض قلبی و آریتمی.

۰ استفاده از کورتیکواستروییدهای خوراکی (پردنیزولون) جهت جلوگیری از عوارض چشمی در بیماری گریوز.

د) ویژگی های فرد/افراد صاحب صلاحیت جهت تجویز (Order) خدمت مربوطه و استاندارد تجویز:

- متخصصین پزشکی هسته ای
- متخصصین داخلی
- فوق تخصص غدد و متابولیسم اطفال و بزرگسال
- متخصصین جراح عمومی و فوق تخصص های مربوطه

ه) ویژگی های ارائه کننده اصلی صاحب صلاحیت جهت ارائه خدمت مربوطه:

- متخصصین پزشکی هسته ای

و) عنوان و سطح تخصص های مورد نیاز (استاندارد) برای سایر اعضای تیم ارائه کننده خدمت:

ردیف	عنوان تخصص	استاندارد به ازای ارائه هر خدمت	تعداد موردنیاز به طور استاندارد به ازای ارائه هر خدمت	میزان تحصیلات مورد نیاز	سابقه کار و یا دوره آموزشی مصوب در صورت لزوم	نقش در فرایند ارائه خدمت
۱	تکنسین تصویربرداری	حداقل یک نفر	استاندارد به ازای ارائه هر خدمت	کارданی یا کارشناسی پزشکی هسته ای یا رادیولوژی	-	آماده سازی پرتودارو، اندازه گیری مقدار اکتیویته و تجویز به بیمار، توضیح موارد حفاظتی
۲	مسئول پذیرش و صندوق	یک نفر	استاندارد به ازای ارائه هر خدمت	حداقل دیپلم	-	پذیرش بیمار، اخذ هزینه، نگهداری و حفظ مدارک پزشکی بیمار، تحويل گزارش به بیمار، بایگانی و تنظیم مدارک پزشکی
۳	منشی تایپیست	یک نفر	استاندارد به ازای ارائه هر خدمت	حداقل دیپلم	-	رعایت نوبت، پاسخ گویی تلفنی یا چهره به چهره به بیماران، تایپ و سایر امور مربوطه

ز) استانداردهای فضای فیزیکی و مکان ارائه خدمت:

- وجود بخش درمان سرپایی (out-patient) با مواد رادیواکتیو با مساحت تقریبی ۳۰ متر مربع (با احتساب hot-lab و اتاق تجویز)

ح) تجهیزات پزشکی سرمایه‌ای به ازای هر خدمت:

- تجهیزات hot-lab و radiation protection ، دوز کالیبراتور، دوزیمتر

ط) داروها، مواد و لوازم مصرفی پزشکی جهت ارائه هر خدمت:

ردیف	اقلام مصرفی مورد نیاز	میزان مصرف (تعداد یا نسبت)
۱	يد رادیواکتیو(۱۳۱)	۵ - ۳۰ mCi
۲	لوازم مصرفی یک بار صرف	یک جفت دستکش - یک ویال ماده رادیواکتیو - یک عدد سرنگ برای کشیدن از ویال و اندازه گیری - یک لیوان آب یک بار مصرف

ی) استانداردهای ثبت

- ثبت معاینات بالینی و نتایج آزمایشگاهی قبل از درمان با يد رادیواکتیو(۱۳۱).
- ثبت دوز تجویزی يد رادیواکتیو(۱۳۱).
- ثبت معاینات بالینی و نتایج TSH total-T3 ، free-T4 مربوط به یک تا دو ماه بعد از درمان با يد رادیواکتیو(۱۳۱).

ک) اندیکاسیون های دقیق جهت تجویز خدمت:

- اثبات وجود بیماری گریوز و ندول سمی بر اساس شواهد بالینی ، آزمایشگاهی و اسکن ایزوتوپ تیروئید.

ل) شواهد علمی در خصوص کنترال اندیکاسیون های دقیق خدمت:

- موارد منع مصرف مطلق يد رادیواکتیو شامل: بارداری، شیردهی، وجود بدخیمی تیروئید همزمان، یا مورد مشکوک به بدخیمی تیروئید، وجود اوربیتوپاتی متوسط یا شدید و در عین حال فعل، در افراد با عدم امکان پیروی از توصیه های ایمنی يد رادیواکتیو، و خانمهای با برنامه ریزی برای بارداری در طی ۶ تا ۴ ماه آینده.
- مواردی که باعث به تاخیر افتادن درمان با يد رادیواکتید میشوند: بالا بودن یا نرمال بودن TSH

م) مدت زمان ارائه هر واحد خدمت:

ردیف	عنوان تخصص	میزان تحصیلات	مدت زمان مشارکت در فرایند ارائه خدمت	نوع مشارکت در قبل، حین و بعد از ارائه خدمت
۱	پزشکی هسته ای	دکترای پزشکی، تخصص پزشکی هسته ای	در ویزیت اول یک ساعت و در هر پیگیری ۳۰ دقیقه - طول درمان (۲ تا ۶ ماه)	مشارکت فعال (تصمیم گیرنده، مجری، پایشگر)
۲	تکسین	کارдан یا کارشناس پزشکی هسته ای یا رادیولوژی	۳۰ دقیقه	مشارکت فعال (مجری)
۳	منشی	حداقل دیپلم	۲۰ دقیقه	مشارکت فعال (نوبت دهی ، هماهنگی و تایپ گزارش و ثبت دفتری)
۴	مسئول پذیرش و صندوق	حداقل دیپلم	۱۵ دقیقه	مشارکت فعال (پذیرش ، هماهنگی، و انجام اقدامات مالی)

ن) مدت اقامت در بخش های مختلف بستری جهت ارائه هر بار خدمت مربوطه:

- حدود یک ساعت

س) موارد ضروری جهت آموزش به بیمار

- آموزش مراقبت و حفاظت در برابر اشعه در درمان با ید رادیواکتیو (۱۳۱I) در میزان مجاز سرپایی (out-patient) که به

صورت توضیح شفاهی و پمفت آموزشی به بیمار ارائه میشود.

منابع:

- Douglas S. Ross, Henry B. Burch, David S. Cooper, M. Carol Greenlee, Peter Laurberg, Ana Luiza Maia, Scott A. Rivkees, Mary Samuels, Julie Ann Sosa, Marius N. Stan, Martin A. Walter 2016 American Thyroid Association Guidelines for Diagnosis and Management of Hyperthyroidism and other causes of Thyrotoxicosis. THYROID Volume 26, Number 10, 2016
- Nimmons GL, Funk GF, Graham MM, Pagedar NA. Urinary Iodine Excretion after Contrast Computed Tomography Scan: Implications for Radioactive Iodine Use. JAMA Otolaryngol Head Neck Surg 2013; 139: 479–482
- تاریخ اعتبار این استاندارد از زمان ابلاغ به مدت ۳ سال می باشد و بعد از اتمام مهلت زمانی مبایست ویرایش صورت پذیرد.

بسمه تعالیٰ

فرم تدوین راهنمای تجویز

توضیحات	مدت زمان ارائه	توافر خدمتی		محل ارائه خدمات	شرط تجویز		ارائه کنندگان	افراد صاحب صلاحیت جهت تجویز	کاربرد خدمت	RVU کد	عنوان استاندارد
		فواصل انجام	تعداد دفعات مورد نیاز		کنترال اندیکاسیون	اندیکاسیون					
۱. درمان ابتدایی با متی مازول قبل از درمان با ید رادیواکتیو (۱۳۱) باید در بیماران مبتلا به گریوز که در رسک بالای عوارض به علت بدتر شدن هیپرتیروییدی هستند باید در نظر گرفته شود. متی مازول باید ۲ تا ۳ روز قبل از درمان با ید رادیواکتیو (۱۳۱) قطع شود.	یک ساعت	در صورتیکه پرکاری تیروئید پس از ۳ الی ۶ ماه درمان با ید رادیواکتیو (۱۳۱)	یکبار برای همچنان ادامه داشته باشد، درمان مجدد با ید رادیواکتیو (۱۳۱) را میتوان در نظر گرفت.	بیمارستان و مرکز پزشکی هسته ای	۱. موارد منع مصرف مطلق ید رادیواکتیو شامل: بارداری، شیردهی، وجود بد خیمی تیروئید همزمان، یا مورد مشکوک به بدخیمی تیروئید، وجود اوریوتوباتی متوسط یا شدید و در عین حال فعل، در افراد با عدم امکان پیروی از توصیه های ایمنی ید رادیواکتیو، و خانمهای با برنامه ریزی برای بارداری در طی ۴ تا ۶ ماه آینده . ۲. مواردی که باعث به تاخیر افتادن درمان با ید رادیواکتیو میشوند: بالا بودن یا نرمال بودن TSH	اثبات وجود بیماری گریوز و ندول سمی بر اساس شواهد پرکاری، ایجاد و آزمایشگاهی و اسکن ایزوتوپ تیروئید	متخصصین متابولیسم پرکاری، اطفال و بزرگسال مخصوصین تیروئید	• متخصص پزشکی هسته ای • متخصصین داخلی فوک • متخصصین تخصص غدد و سرپایی	درمان پرکاری تیروئید از ۰ تا ۳۰ میلی کوری	۷۰۴۶۱۵ ۷۰۴۶۲۰ ۷۰۴۶۲۵ ۷۰۴۶۳۰ ۷۰۴۶۳۵	
۲. در صورت لزوم جهت محاسبه دوز درمانی ید رادیواکتیو (۱۳۱)، وزن و جذب ید تیروئید بنا به صلاح دید پزشک معالج به ترتیب توسط "یکی از روش‌های معاینه بالینی، سونوگرافی تیروئید و اسکن ایزوتوپ تیروئید" و انجام "جذب ید تیروئید" تخمین زده شود.											
۳. در صورت انجام مطالعات رادیولوژی با تزریق داخل رگ مواد حاجب حاوی ید، درمان با ید رادیواکتیو (۱۳۱) باید به فاصله ۸ الی ۱۲ هفته بعد انجام شود.											
۴. پیگیری در ۲-۱ ماه اول بعد از درمان با ید رادیواکتیو (۱۳۱) باید شامل ارزیابی free-T4، total-T3 و TSH باشد.											

• تاریخ اعتبار این راهنما از زمان ابلاغ به مدت ۳ سال می باشد و بعد از اتمام مهلت زمانی میباشد ویرایش صورت پذیرد.